

RINIA is een versierde verkorte variant van MARINA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Marian wordt verkort tot Rina. De uitgang wordt versierd door er een 'i' tussente plaatsen. Marina: vrouwelijke vorm van het bijvoeglijk naamwoord bij het Latijnse woord 'mare' = 'zee'; betekenis dus zoiets als 'zee-vrouw'; 'bij de zee behorend' enz.

*

Marina (ook **Margareta**) **van Antiochië**, Syrië; martelares; † **3e eeuw. Feest 20 juli.**

Zij was een martelares uit de 3e eeuw; wat we van haar weten berust grotendeels op legende. Zij werd geboren in Antiochië waar haar vader, Theodosius, patriarch was in de heidense godsdienst. Na haar geboorte werd zij toevertrouwd aan de zorgen van een min. Deze vormde haar ook in het geloof aan Christus. Zodat zij bij het bereiken van de volwassen leeftijd het doopsel ontving; wat haar op de haat van haar vader kwam te staan. Ze was vijftien, toen de stadsprefect Olibrius haar ten huwelijk vroeg. Zij sloeg dat eervolle aanbod af, omdat ze maagd wilde blijven omwille van Christus. Waarop de prefect zei: 'Als je niet toegeeft, zal ik je lichaam laten toetakelen.' Maar zij zei niet bang te zijn. Hij liet haar op de pijnbank folteren en vervolgens naar de gevangenis terugbrengen. Daar vroeg Margareta in haar gebed tot de Heer, of hij haar eens in zichtbare vorm de vijand wilde laten zien, waartegen zij te vechten had. Onmiddellijk verscheen er een gruwelijke draak die zich op haar wilde werpen om haar te verslinden. Vlug maakte zij het kruisteken en de draak was verdwenen.

De volgende morgen weigerde ze als gewoonlijk te offeren aan de afgoden; nu werd ze van al haar kleren ontdaan en geschroeid met brandende fakkels. Iedereen stond versteld, dat een kind zoveel verschillende pijnigingen kon uithouden. Alleen de prefect zelf bleef meedogenloos. Om haar pijnen nog te vergroten liet hij haar in een waterbad onderdompelen. Maar op dat moment beefde de aarde, het bad barstte uit elkaar en het meisje kwam er gezond en wel uit te voorschijn, voor de ogen van alle aanwezigen. Op het zien daarvan bekeerden zich meteen vijfhonderd mensen tot Christus; onmiddellijk werd aan hen de doodstraf voltrokken. Uit vrees voor nog meer bekeringen, gaf de prefect nu order om haar zo vlug mogelijk te onthoofden. Zij kreeg nog de toestemming voor het zeggen van een gebed; zij bad dus voor zichzelf en voor haar vervolgers en voor hen die door het zien van dit alles haar naam zouden aanroepen. Met name vroeg zij dat vrouwen die in barensweeën haar naam zouden aanroepen, zonder verder letsel of gevaar hun kind ter wereld zouden brengen. Een stem uit de hemel zei dat al haar gebeden verhoord waren. Toen richtte zij zich op en zei tegen de beul: 'Broeder, trek je zwaard en sla toe.' Dat deed hij.

*

Marina (alias Marinus) **van Bithynië**, Syrië; kloosterlinge; † **5e eeuw? Feest 17 juli** (westerse kerk: dag van de overbrenging van haar relieken van Constantinopel naar Venetië in 1230).

Volgens de legende zou haar moeder bij de geboorte van Marina gestorven zijn. De vader, Eugenius, vertrouwde het kind toe aan de familie en werd zelf monnik in een klooster. Maar na een aantal jaren werden zijn vadergevoelens zo sterk, dat hij er steeds slechter uit begon te zien. Vader abt vroeg hem wat er aan scheelde. Hij antwoordde dat hij zijn zoontje bij familie had achtergelaten en dat hij het kind zo miste. De abt opperde toen dat hij het kind hier in het klooster bij zich zou nemen. Vol vreugde haalde hij Marina op, knipte haar haren af, deed het jongenskleren aan en veranderde haar naam in Marinus.

Toen zij zeventien jaar was geworden stierf haar vader en Marinus zette onveranderd zijn levenswijze voort. Hij bleek zo'n toegewijde monnik dat vader abt hem ook taken buiten het klooster toevertrouwde. Omdat het klooster dichtbij een zeehaven lag, werd hij er vaak met de ossenwagen op uit gestuurd om inkopen te doen voor de kloostergemeenschap. Maar op een morgen lag er voor de kloosterpoort een pasgeboren baby met een kaartje eraan dat broeder Marinus er de vader van was. Marinus nam de schuld op zich en moest bij wijze van boetedoening buiten de poort in een schamele hut het kind opvoeden. Daar was hij blootgesteld aan de beschimpingen van de mensen binnen en buiten het klooster. Toen eindelijk de tijd van boete voorbij was, mocht broeder Marinus weer binnenkomen. Kort daarop stierf hij.

Bij het afleggen van het lijk ontdekte men de waarheid die nog eens bevestigd werd doordat de moeder van de baby kwam zeggen dat zij de broeder ontzaglijk onrecht had aangedaan, omdat zij hem vals had beschuldigd: hij was de vader niet van het kind.

Ieder stond versteld van de nederige heiligheid van deze markante vrouw.

*

Ook de prinses die door Sint Joris werd bevrijd van de draak, schijnt Marina geheten te hebben: **Marina van Silena**, Lybië; prinses & martelares; † **307. Feest 13 juli.**